

★ ఆ మ రు డు ★

రచన: వలయేటి సుందరరామయ్య

రాత్రి రెండు ఘడియలు గడిచింది. అంతి పురిలో ఆలోచనా నిమగ్నుడై వున్నాడు పాంచాల దేశాధీశుడు పురుషోత్తమ చక్రవర్తి రానున్న విపత్తు ఆగ్రావర్తనానికే గాదు, యావత్ భారతదేశానికి సంభవిస్తుంది. పాడి పంటల కాలవాలమై, సకృతిశోభకు పట్టు కొమ్మై భాసిల్లు రత్నార్భును — తన మాతృ భూమి కిబలింప కాచుకొని వున్నాడు గ్రీకు దేశాధీశుడైన అలెగ్జాండరు, సర్వస్వై సమే తుడై జీలంపది ఆవలి వడ్డును.

కయ్యానికి కాలు దువ్వుతూ, ఎదిరించిన రాజ్యాలును కిబలిస్తూ, జైత్రయాత్ర జేస్తున్నాడు అలెగ్జాండరు. అతని పదసంఘుల నలో ఎన్నో రాజ్యాలు అస్తమించినాయి. సస్యశ్యామలమైన భరతఖండంలో పౌరుష ప్రతాపాలకుడూడ కొరత వుండదని ప్రతీతి. భీకర, ఘోరసంగ్రామంలో తన నెదిరించే ఉజ్జ్వలభారతవనిలో దొరుకుతాడని అలెగ్జాండరు ఆశ. గ్రీకుసేనావాహిని భారతదేశాని కిభి ముఖంగా పుటోగమించింది.

'తక్షశిల' దేశాధీశుడు 'ఆంబి' మాతృదేశ ద్రోహియై గ్రీకులకు దారి యిచ్చుటయేగాక, పాతనగులు పురస్కరించుకొని, అలెగ్జాండరు ఆసరాతో ఆర్యవర్తనాన్ని ఆంతమొందించ జలచాడు.

పౌరుషానికి పుట్టినిల్లు — కడిమియోధుల కదనరంగం భరతఖండం. దౌర్జన్యాలకు దాసో హామంటూ పరదేశీయుల పాదాకాంతు లెన్న టిటీ గారు భారతీయులు. ఆకాశదేవత అనుంగు బిడ్డను, ప్రపంచవిజేత'నని ప్రకల్పాలు పలుకుతూ, మారణహోమం జేస్తున్న అలెగ్జాం డరు నెదిరించి, తమ శౌర్యపతాపాలు చవి జూపింప వ్రువ్వకూర్చుతున్నారు భారతవీరులు.

వారి రణోత్సాహం, కార్యవీక్ష దేశానికి శ్రీరామ రక్ష.

'జయము మహారాజా! మన సరిహద్దుల సధిగమించి కొన్ని సేనలు పరుగులెత్తి వస్తున్నాయి మిత్రులో, శత్రులో తెలియడం లేదు.' నురుగులు గ్రక్కుతూ వచ్చిన భటు డొకడు విన్నవించాడు.

పురుషోత్తముడు జీలంపది వైపు దృష్టి సారించాడు. గ్రీకులు నిర్మించిన గుడారాలు అలాగే వున్నాయి. కాండాలు వెుగుతూనే వున్నాయి. పురుషోత్తముని మనస్సు శంకించింది, మోసము గాదు గదా ఆని.

'మహారాజా! ఆర్యావర్తనాన అడుగిడిన సేన అన్యూదైతే దైతే లంతి మొందించ దానికి ఆవులదైతే ఆహ్వానించడానికి ఆసతి వేడు చున్నాను.'

ఎవరో వీరశిఖామణి? పురుషోత్తముడు వెను దిరిగి చూచాడు.

ఖడ్గ, కవచ, శిరస్త్రాణాలు ధరించి, యుద్ధ సన్నద్ధుడై, వీరాభిమన్యుడలావున్న ఆమరుని జూచి, పురుషోత్తముని ఒడలు పులకరించింది. దేశ, కాల పరిస్థితుల నెరిగి, దేశరక్షణకై నడుం బిగించిన ఆమరునిలాంటి కొమరుని ప్రసానించి నందుకు భారతాంబ కోమారు ప్రణమిల్లాడు.

'కుమార్! వచ్చెడిసేన మన ఆవులదైతే సగౌరవంగా ఆహ్వానించు. శత్రువులదైతే వీరాభిమన్యునిలా విజృంభించి, నీ కిల్లి బుణం తీర్చుకో' పుత్రుని దీపించి పంపాడు పురు షోత్తముడు.

అమరుడు వీరగీతా లావాపిస్తూ, తన సేనల సురకలెత్తిస్తున్నాడు. కనుచూపు మేరలో కాండాల కాంతి కనిపిస్తోంది. కాండాల

కాంతి గర్గరయే-కొలవ గ్రీకుల శిరోశేష్టాలు కనిపిస్తున్నాయి. అమరుని ఆగ్రహం హద్దులు మీరింది.

'మోసం. పట్టినగులు తమ పౌరుష ప్రతా పాలు జూప దమ్ములుజాలక ఆర్ధరాత్రివేళ ఆర్యావలనమునై బడుచున్నాడు అలెగ్జాం డరు. అదిబియే మార్గదర్శియై వుండగలడు జాతిద్రోహము తలపెట్టిన అంబికి, ప్రపంచ ద్రోహం తలపెట్టిన అలెగ్జాండరునకు బుద్ధి గరపాలి

'వీరులారా! భారతీయుల స్వేచ్ఛా, స్వాతంత్రాలను హరింప వస్తున్నాడు అలెగ్జాం డరు భారతావనిలో యీ నరహంతకుని మొదటసారిగా నెదిరించిన ఘనత మనకే దక్కు తుంది. మీ దేశభక్తి, ప్రభుభక్తి చూపే గమయ మానస్సు మొంది. పదివేల సేనలు పది వేల కోట్లలాగా విజృంభించండి. భారతీయుల పౌరుష ప్రతాపాలు గ్రీకులు నేడు చవి జూతురు గాక!'

గర్జిస్తూ, సింహాకిశోరము శత్రువులపై లల ఘించింది.

పౌరు ఘోరమైంది. కొదమ సింగంలా, కదనరంగమంతా కిల్లాల పరుస్తున్న అమరుని జూచి, అచ్చెరవొందాయి గ్రీకువశాలు. బాల వీరుని ఎదిరించాడు తక్షశిలాధీశుడు అంబి. ఆమరుని కిల్లి అగ్నిచి వర్షించాయి. ఆసహ్యం చుకొన్నాడు అంబిని జూచి.

'ఫీ! మాతృదేశద్రోహి! పరదేశీయుల పాదరక్షలు మోయు పాపివి, నీవూ ఒక వీరుడ వేనా? తగుచునమ్మా అంటూ కదనరంగంలా కనుబట్టావు. కానుకో యీ ఖడ్గసూతాన్ని'

అంబి ఆయుర్దాయము ఆ నాటితో ఆభరు కావలసింది. అమరుడు వినరిన ఖడ్గం వెంట్రుక వాసిలో తప్పింది. కాని అంబి ఎక్కిన పంచ కల్యాణి పంచత్య మొందించి, అమరుని సమర కాశల్యానికి గాలిలో కలసి హతన్నాడు అంబి. చావుతప్పి, కన్ను లాట్టపోయినట్టై, పిక్క బలంజూప తప్పిందిగాడు అంబికి.

వీరులను గౌరవించేవాడు అలెగ్జాండరు. పదునారేండ్లు నిండే నిండని, రాచబిడ్డ ప్రౌఠ ర్షించే దైత్యకన్యలకు విస్త్రయం జేదాడు.

కుమారుని యుద్ధ కుశలతను గాంచి, పులకాంకి తుడైనాడు, ఆమరుని సమీపించాడు.

ఓహో! గ్రీకుసార్వభౌములూ! ప్రపంచ విజేతలు గాబోలు! మీ గోరీలు భారతా పనిలోనే కట్టిస్తాం యుద్ధానికి సిద్ధంగా వున్నారా! గర్జించింది భారత సింహ కిశోరం

‘రా కుమారా! నీ అకుంతిత పరాక్రమానికి మా హృదయ మానందించింది సూర్యోదయం వచ్చే సమయం నిలిపివేస్తాం సర్వ సైన్య సమేతుడవై నీవు మరల మమ్ము మాగ్నోనిచ్చు. ఈ నీ స్వల్ప సేనతో మా మహా సేనావాహినిని ధీకొనజాలవు’ పీఠిబోధ చేశాడు అలెగ్జాండరు

‘గ్రీకునివాసీ! నన్ను అంబియని తలచావా? వృక్షగర్జనలకే వణికిపోయి, వట్టి ప్రజ్ఞలకే వొదిలిపోవుటకు భారతావనిని పాలించు రాజులు గాజులు తొడుగుకొనేరేను అంబి లాగ దురాక్రమణదారు తెంతటిఅజేయులైనా, గణరంగంలో రక్తరంజితం ఖడ్గరాజులతో సమాధాన మిస్తాడుగాని, పరదేశీయుల పాదాక్రాంతలు తెన్నటికీ కారు. మీ యభ్యుష్టము నిష్పక్షే నిర్ణయించుకోండి’ లంఘించాడు శత్రువువైతే అమరుడు గ్రీకు సర్వసేనాని సెల్యూకస్ అడ్డురావడంతో తప్పుకొన్నాడు అలెగ్జాండరు

అంబి ప్రోక్షలంతో గ్రీకు సైనికు లందరూ ఒక్కొక్కటి అక్రమంగా అమరునిపైకి విరుచుక పడ్డారు. ఈ అక్రమాన్ని అరి కట్టేందుకు యుద్ధం తక్షణం నిలుచవలసిందిగా శంఖం పూరించాడు, అలెగ్జాండరు. కాని అంబి వాంఛ సఫలీకృతమైంది. అమరుడయ కాంతు లలో రక్తాపణమైన అమరుని దేహం, పూచిన మోడుగై పుణమిపై వ్రాలింది.

అమరుడు అమరుడైనాడు,

★ కె ర టా లు ★

రంగబాబు అన్నివిధాలా అదృష్టంతుడు అతని జీవితాన్ని మహాకవి వాళ్కులో వుటంకించాలంటే ‘వడ్డించిన విస్తరి’ అతను నాలుగైదు లక్షల ఆస్తి కథికారి అందమైన భార్యను పొందేడు. పండువంటి పుతుడ్ని కన్నాడు. నలుగురికి పెట్టి తను తినగలిగిన స్థితి అతనిది. కాని, తనకులేని అతి చిన్న స్వల్పమైన ఆనందాన్ని అతని సైహితునిలో గమనించాడు రంగబాబు అంతే! అతని మనస్సాగరంలో తుఫాను ఆరంభమైంది. అసహనం, ఆవేదన అతన్ని ఆవేశించాయి. అందుకనే, ఏమీలేనివాగు తమ బ్రతుకుల్ని సాఫీగా వెళ్ళుచువుకోగలరు గాని, అన్ని వున్నవారు మరి కొన్నిటికోసం తప్పించివోవటం సహజమై పోయింది.

రమ ఉత్తరం చదివేసరికి నిలువునా నీరైపోయేరు తన జీవితం నడిసముద్రంలో నావలా వుండనీ, ఆదుకొనే సహాయులు కావాలనీ వ్రాసింది ఆమె ఏవైపు చూసినా చీకటికోణాలు దృష్టోచగవూతున్నాయిట. ఆరికబాధ అయితే తీర్చగలను కాని? సంసారపు చిక్కలు విప్పటానికి నేనేం చేయగలను? కాని, ఆస్తులు ఆత్మీయులు ఆపదలో వున్నారంటే ఆదుకోవాలని మనస్సు తహ తహ లాడుతుంది ఏం చేయాలో, ఏం చేయగూడదో అనే ఆలోచనలు చుట్టు ముట్టినై. తీరా ఒక నిర్ణయానికి వచ్చి వెళ్లేసరికి అంతా జరిగిపోయింది. నీతిశతకంలో చెప్పినట్లు మనసు విరిగితే అతకటం కష్టంగాదా!

శర్మగాను జీవితం తనకేది అందిస్తే దాన్ని స్వీకరించటం నేర్చుకున్నాడు. ఇంట్లో తిండిలేక బజార్లో తిరుగుతుంటే, సైన్యంలో చేరమని ఎవరో దారినపోయే దానయ్య చెప్తే ఆ పని చేసేడు. రెండవ ప్రపంచయుద్ధంలో ఇటలీ పంపితే వెళ్ళొచ్చేడు తిరిగి రాగానే అనారోగ్య కారణాల దృష్ట్యా నిన్నింటికి పంపుతున్నామంటే ‘అలాగే’ అన్నాడు మందులకోసం హాస్పిటల్ కి తిరుగుతూ వున్న రోజుల్లో డాక్టర్ మాల ‘నిన్ను ప్రేమిస్తున్నాను. వెళ్ళిచేసుకుంటా’నంటే సరే అన్నాడు. ఎదో కంపెనీలో మేనేజరయ్యాడు.